

WIFI -SNIFFER

Kirjutas Isahiir

Friday, 25 November 2005

Kui arvutile on soetatud WiFi võrgukaart ja koju on Access Point (AP) üles pandud, on küll vabadus teha tööd köögis, elutoas või õues terrassil, kuid ükskord ei piisa sellisest piiratud vabadusest ja hing ihkab minna kaugemale ning olla veelgi vabam. Kuid kus, kuidas ja kui kaugel?

Lingid:

www.wifi.ee

www.uninet.ee/valjas

www.statoil.ee

www.wifimaps.com — peamiselt USA kaardid

www.nodedb.com/europe/ee/ — Austraalias asuv andmebaas, kuhu huvilised saavad AP–de asukohti märkida ka ilma GPS seadmeta, näidates linnakaardilt täpse asukoha, GPS koordinaadid määratletakse selle põhjal.

www.wifinder.com — maailma AP–de asukohad, kuid Eestit kahjuks seal veel ei ole

www.boingo.com

www.wardriving.com/code.php

www.mcdwireless.com/locations

locations.hotspot.t-mobile.com/page6a.asp

www.pyr.com/info/press/release_030721.asp — Pyramid Research

Esimene koht, kust saab teada vaba Interneti levialasid, on www.wifi.ee, kus on kirjas kõik vabad ja tasulised ametlikud WiFi levialad Eestis, mille omanikud on endast teatanud WiFi.ee toimetajale.

Ametlikus WiFi levialade portaalis WiFi.ee näidatakse ära vaid murdosa levialadest, kus saaks vajadusel Interneti teenuseid kasutada. Üldiselt on nimekirjas ainult need firmad, mis saavad mingit muud kasu sellest, et nende juures traadita Internetti kasutatakse: korraldatakse konverentse, pakutakse majutust, toitlustust või mingit muud teenust. Samas on pannud mõned firmad ja paljud üksikisikud üles nn avalikud AP–d, mida ei leia WiFi.ee saidilt.

Loomulikult oleks lihtne vaadata sülearvuti PCMCIA kaardi lambikeselt või ikoonilt, millal lamp põlema süttib, kuid see on äärmiselt ebameeldiv ja pikk protsess — lülitada arvuti sisse ja oodata, kuni kõik programmid käima jooksevad ja lõpuks näha, et antud kohas ei ole WiFi levi. Selline ringi käimine ja arvuti sisse–välja lülitamine on võrreldav kirvega kure püüdmisega. WiFi kaardiga varustatud pihuarvutite omanikud on erandid — nemad saavad praktiliselt kohe levi olemasolu kontrollida.

Kuid ka teistele arvutikasutajatele on loodud pisikesed portatiivsed WiFi leviala leidjad ehk snifferid.

Snifferid on pisikesed krediitkaardi suurused seadmed, mis ühe nupuvajutusega näitavad kohe ära, kas antud kohas on WiFi signaal ja kui tugev see on. Snifferi puudus on see, et näidatakse ka kõiki muid seadmeid, mis töötavad 2,4 GHz sagedusel (traadita videokaamerad, kaugjuhitavad mudelautod, töötavad mikrolaineahjud jne) ja ka suletud ning krüpteeritud AP–te. Seega võib sniffer näidata küll WiFi olemasolu, kuid alati ei pruugi sinna sisse pääseda. Kuid antud abivahendiga saab kõige kiiremini proovida, kas levi on või ei. Eestis selliseid seadmeid veel kahjuks ei müüda.

Erinevad seadmed oskavad nt eristada ka 2,4 GHz töötavaid seadmeid ning leida ka nii 11 Mb kui 54 Mb saatjaid.

Esimesed detektorid vilgutasiid tulukesi, kuid sellest polnud abi, sest linnas on vähe tänavanurki, kus tulukesed ei vilguks.

II põlvkonna WiFi detektorid kuvavad LCD ekraanil saatja nime ja töökanali.

Signaali tugevus ja turvalisus (WEP / WPA) on lisateave.

Selliseid sniffer–programme on valmistatud ka süle– ja pihuarvutitele. Boingo näitab, milliste levialade läheduses ollakse ja kas antud levialad on avatud või krüpteeritud. Kui soovime mingisse AP–i siseneda, siis saadetakse AP–le päring ja automaatse DHCP häälestuse korral saadakse vastavad parameetrid AP–ilt vastu. Selline programm paneb jõuga paika arvuti TCP/IP häälestuse isegi juhul, kui arvutile oli ette antud staatiline IP ja DNS. Boingo puuduseks on vaid see, et sellega ei tööta roaming, kuna programm hoiab kinni AP–di MACi–st, mitte nimest. Kuid see on suhteliselt väike viga võrreldes mugavusega, et saab suvalisest kohast lihtsalt endale sobiva leviala valida.

Üks paremaid võimalusi oleks kõikide leitud levialade kohta koguda sellekohast infot ja need kaardistada, kasutades selleks spetsiaalseid abiprogramme nagu Netstumbler, Aerosol, Kismet jne. Programme on palju ja erinevatele OP–süsteemidele.

Kui arvutile lisada veel GPS seade, siis registreeritakse antud leviala geodeetilised koordinaadid, AP–i nimetus, MAC–aadress, kas antud AP on avatud või suletud, signaali tugevus jne. See üsna põhjalik info antud leviala

kohta. Kui antud andmebaas eksportida mingile elektroonilisele kaardile, siis saame kaardi, kus peal on näha AP-de asukohad. Kui soovitakse teha põhjalikke kaarte, siis võib saada ka nn leviala kaardi, kus saab vaadelda, kui kaugelt mingi AP levib. Sellist tegevust nimetatakse wardrivinguks.

Sellistelt kaartidelt leiab palju riike ja linnu. Linnakaardilt selgub, kas leitud AP-d on tasulised või vabad jpm.

On olemas ka palju WiFi alade andmebaase, kus AP-d on kirja pandud vaid aadressidena, kuid turistile ja linna vähe tundvale inimesele on ainult aadressi teadmine liiga kaugel ja võõras.

Kasutatud materjalid:

Vabadus! ... Aga kus? 1. september 2003 <http://www.am.ee/8108> Autor: [Priit Koppel](#)
www.wifi.ee

KOMMENTAARID

Powered by [Azrul's Jom Comment](#)

Viimati uuendatud (Friday, 25 November 2005)

Sulge aken